

Futureproof

Het is 2098... Uitgeslapen word ik wakker. De wake-up light op mijn nachtkastje geeft aan dat ik diep heb geslapen. Ik sta op en hoor Robin junior- de huisrobot- al met de kinderen keuvelen. De douche springt aan als ik eronder stap en als ik klaar ben stopt de douche ook weer. Na het douchen schuift mijn -van bamboevezels gemaakte- pak gesteven en gestreken de badkamer binnen. Als ik mijn witte biobasedblouse erbij zie weet ik dat het mooi weer wordt vandaag! Beneden gekomen staat mijn biologische ontbijt al klaar in de keuken. Extra vezelrijk merk ik, ik zal het wel nodig hebben denk ik bij mezelf. Op de homescreen in de keuken zie ik dat het huis nog voldoende is opgeladen voor vandaag. Ook zie ik mijn agenda verschijnen. Één reallife afspraak en 3 hologrammeetings. De kinderen komen gewassen en gekleed, vergezeld door Robin jr., de keuken binnen. Heerlijk moment in de ochtend om samen met hen te ontbijten, familytime. Uit mijn ooghoek zie ik een verse salade in mijn tas rollen voor de lunch. Relaxed stap ik de deur uit in de waterstoftaxi, een mooie dag tegemoet.

Het is 2098... Ik stap de deur uit op weg naar mijn werk. Een broeierig deken valt over me heen. Ik ben een klassieker aan het lezen waarin de schrijver een frisse lentrebries omschrijft. Ik kan me er weinig voorstelling bij maken. De zon komt al in geen jaren meer door de dikke smoglaag heen. Het peperdure gortdroge ontbijt wat ik net achter de kiezen heb geeft me niet echt een gevuld gevoel. Ik stap op de fiets om naar mijn werk te gaan. Brandstof voor de auto is onbetaalbaar geworden, dus die neem ik alleen als het weer het echt niet toelaat om te fietsen. Het zweet breekt me vrijwel direct uit. Het is dan wel winter, maar de temperatuur komt eigenlijk nooit onder de 18 graden.

ERFENIS

Twee mogelijke scenario's over de toekomst van onze leefomgeving in 2098 - ons thuis van de toekomst. De wereld waarin ik leef als ik 106 ben. Dat is met de huidige levensverwachting niet ondenkbaar. Het is ook de wereld waar mijn potentiële kinderen en kleinkinderen opgroeien. Ik ga ervan uit dat u- als lezer- het met me eens bent dat het eerste scenario een stuk aantrekkelijker is dan het tweede. Helaas is het tweede scenario over 2098 niet uit te sluiten. De manier waarop wij de aarde exploiteren is niet houdbaar. Hier zijn al vele opiniestukken, wetenschappelijke artikelen en films over gemaakt. Dat is inmiddels geen verrassing meer. Grote vraag blijft echter: hoe gaan wij het voor elkaar krijgen dat het eerste scenario werkelijkheid gaat worden in 2098?

DAG VAN DE PROJECTONTWIKKELING 2050

Het is 2050... Als voorzitter van de NEPROM mag ik de Dag van de Projectontwikkeling 2050 openen. Mijn openingstoespraak begint met de zin *'met trots mag ik melden dat de klimaatdoelstellingen van Parijs ruimschoots behaald zijn!'*. Ik vervolg mijn toespraak met het feit dat we de ommezwaai naar een volledig circulaire- en energieneutrale-economie hebben weten te maken. *'De bouw- en vastgoedsector heeft hier een belangrijke voortrekkersrol in gespeeld. Van grootgebruiker van grondstoffen, naar 's lands duurzaamste sector.'*

EPILOOG

Het zou natuurlijk fantastisch zijn als deze speech werkelijkheid wordt in 2050. Maar hoe reëel is dat? Is de bouwsector rijp voor deze transitie? De ervaring leert dat de sector wel innovatief kan zijn op projectniveau. Aan kennis geen gebrek. Er zijn voorbeelden van energieneutrale en zelfs energieleverende gebouwen. Circulaire boegbeelden zijn er eveneens. Maar innovatie in de breedte, een cultuuromslag? Dat blijkt lastig voor deze -toch wel- conservatieve sector. De sector ziet het Bouwbesluit veelal als bovengrens en heeft moeite met ambitieuzere doelen. Verscherping van regelgeving wordt meestal met terughoudendheid ontvangen. Denk aan aanscherpingen van de energieprestatie. Natuurlijk zijn er afgelopen decennia vernieuwingen te noemen. Maar deze zoekt -en vindt- de sector meestal in het spectrum waarmee zij kan blijven vasthouden aan haar traditionele processen. Echte innovaties komen mondjesmaat van de grond. Ik denk niet dat de vraag is of we het kunnen, maar of we het willen. Met dit betoog hoop ik de sector uit te dagen. Laten we als sector bouwen aan het 'thuis van de toekomst!' Laten we nu eens écht onze processen en producten tegen het licht houden en vooruit gaan kijken. De crisis ligt inmiddels achter ons, de toekomst ligt voor ons. Dus... zullen we vandaag gaan bouwen voor het thuis van morgen?

Hannah Bakker,
Ontwikkelaar & Adviseur circulair bouwen Heijmans Vastgoed.

(747 woorden)